



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4314/2020
29.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Бајиновић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права по тужби и противтужби, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 232/2020 од 17.06.2020. године, на седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 232/2020 од 17.06.2020. године.

Образложење

Основни суд у Бору, пресудом П2 24/19 од 04.03.2020. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је малолетну децу странака ВВ, рођеног ...2014. године у ... и ГГ, рођену ...2016. године у ..., поверио тужиоцу као оцу на самостално вршење родитељског права које обухвата чување и подизање, васпитавање, образовање, заступање, издржавање и управљање и располагање имовином деце, а пребивалиштем малолетних сматраће се пребивалиште и адреса оца (став први изреке). Уредио је начин одржавања личних односа малолетних ВВ и ГГ са туженом, на начин што ће заједно проводити сваки први и трећи викенд у месецу, почев од петка у 17,00 сати до недеље у 17,00 сати и наизменично у време Новогодишњих, Божићних, Васкршњих и Првوماјских празника, као и на дан рођења деце, са обавезом тужене да децу преузима у ... и враћа их оцу и обавезао тужиоца да омогући наведени начин одржавања личних односа под претњом законских последица (став други изреке). Обавезао је тужену да доприноси издржавању малолетних ВВ и ГГ са по 3.000,00 динара месечно за свако дете понаособ, почев од 08.02.2019. године као дана подношења тужбе па убудуће, са обавезом плаћања до 15. у месецу за текући месец, с тим што је заостале рате дужна да исплати одједном са законском затезном каматом од момента доспелости сваке рате појединачно, па до исплате, све преко тужиоца и у року од 15 дана под претњом извршења, док је одбио као неоснован захтев преко досуђених износа а до тражених износа од по 5.000,00 динара месечно за свако дете понаособ у износима од по 2.000,00 динара (став трећи изреке). Одбио је као неоснован противтужбени захтев тужене, којим је тражила да се заједничка малолетна деца ВВ и ГГ повере туженој на самостално вршење родитељског права и уреди начин одржавања

личних односа деце са оцем и обавезе тужилац да доприноси издржавању деце са по 25% месечно од својих примања из радног односа умањених за порезе и доприносе и за обавезно социјално осигурање за свако дете понаособ (став четврти изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 112.875,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења (став пети изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж2 232/2020 од 17.06.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Бору П2 24/19 од 04.03.2020. године у првом, другом, усвајајућем делу трећег, четвртом и петом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужилац је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 1, а у вези члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужене није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП. Ревизија је изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, ревизијског разлога прописаног одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП. Међутим, према оцени овога суда, у том делу наводима ревизије се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су живеле у ванбрачној заједници која је престала ...2019. године, одласком тужене. У току трајања ванбрачне заједнице рођена су њихова малолетна деца и то син ВВ ...2014. године и ћерка ГГ ...2016. године. После престанка заједнице живота странака, малолетна деца су остала да живе са тужиоцем. Према налазу и стручном мишљењу Центра за социјални рад из Бора, утврђено је да тужилац као отац препознаје потребе деце и показује капацитете и родитељске компетенције да на њихове потребе адекватно одговори, да се тужилац о деци самостално бринуо, док је тужена у време трајања заједнице боравила у иностранству, да он и сада обезбеђује деци безбедну и стимулативну средину и у чувању деце има континуирану подршку своје мајке са којом живи у заједничком домаћинству. Према извештају Центра за социјални рад у Новом Саду, који је имао у виду и Центар за социјални рад у Бору, приликом давања мишљења, тужена као мајка показује недоследност у вербалном и невербалном испољавању и понашању и иста поседује ограничене родитељске капацитете у погледу осигурања безбедне и стимулативне средине и стабилног породичног окружења за одрастање деце. Стручно мишљење органа старатељства је да према процени родитељских капацитета странака, узрасту деце, њихову емотивну везаност за оца и адаптираност на средину у којој живе, децу треба поверити оцу на самостално вршење родитељског права. У извештају

Центра за социјални рад у Бору дат је предлог везан за начин одржавања личних односа малолетне деце са туженом на начин како је то усвојено изреком пресуде. Првостепени суд је проценио месечни износ који је потребан за издржавање малолетне деце, имајући у виду да мал. ВВ има пет година, а мал. ГГ три године и исти определио на износ од по 18.000,00 динара. Тужилац је у радном односу у предузећу „ДД“ у ... са месечном зарадом од око 65.000,00 динара. Тужилац нема обавезу издржавања других лица и живи у заједници са својом мајком која је запослена у истом предузећу са месечном зарадом од око 60.000,00 динара. Тужена је у радном односу у предузећу „ЂЂ“ Д.О.О. из ... и за јануар 2020. године остварила је зараду у износу од 33.155,80 динара. Тужена из претходне брачне заједнице има двоје деце узраста од ... и ... година и сада живи са другим лицем у изнајмљеном стану који месечно кошта 300 евра, заједно са утрошеном струјом и комуналном накнадом и иста има помоћ од лица које са њом живи.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су имајући у виду најбољи интерес деце донели одлуку да родитељско право над малолетном децом врши тужилац као њихов отац, уредили начин одржавања личних односа између малолетне деце и тужене као мајке, на начин ближе одређен у ставу другом изреке првостепене пресуде, обавезали тужену да на име издржавања малолетне заједничке деце плаћа по 3.000,00 динара месечно, као и када је одбијен противтужбени захтев тужене којим је тражила да јој се повере малолетна деца на самостално вршење родитељског права и уреди начин одржавања личних односа деце са оцем и обавезе тужилац да доприноси издржавању деце са по 25% својих месечних примања из радног односа умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање за свако дете понаособ.

Одредбом члана 272. став 2. Породичног закона („Сл. гласник РС“, број 18/05, 72/11 и 6/15), је прописано, да, ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељем доноси суд.

Према томе, како су се нижестепени судови руководили најбољим интересом малолетне деце и одлуку о самосталном вршењу родитељског права од стране тужиоца као оца над малолетном децом, донели тако што су прихватили стручно мишљење надлежног органа и према предлогу истог уредили начин одржавања личних односа између малолетне деце и тужене као мајке, с обзиром на то да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи и одлуку о доприносу за издржавање малолетне деце донели имајући у виду потребе малолетне деце и могућности тужене као дужника издржавања, то су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Нису од утицаја на другачију одлуку овог суда ни наводи ревизије којима се између осталог указује, да је тужена као мајка неопходна деци, да је у радном односу и да је закључила уговор о закупу стана од 80 м² на неодређено време ради обезбеђења и стварања услова за чување и подизање малолетне деце, имајући у виду утврђено чињенично стање, предлог надлежног органа и најбољи интерес малолетне деце.

При томе, како се ревизија одбија као неоснована, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић